

Część trzecia: Sąd naruszył prawo w zakresie oceny czasu trwania badania wstępnego.

Część czwarta: Sąd naruszył prawo określając ciężar dowodu, który powinna była ponieść strona wnosząca odwołanie.

Część piąta: Sąd naruszył prawo pomijając znaczenia obowiązującego w Zjednoczonym Królestwie systemu jakiego podlegała rozpatrywana sprawa.

Część szósta: Sąd wyciągnął błędne wnioski z technicznego charakteru metody oceny NAV instalacji wytwarzających energię elektryczną z paliw kopalnych.

W ramach zarzutu drugiego strona wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd wypaczył jasny sens wniesionych przez nią dowodów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015 L 248, s. 9).

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 lipca 2021 r. w sprawie T-866/19, Ryanair i Laudamotion / Komisja, wniesione w dniu 21 września 2021 r. przez Ryanair DAC i Laudamotion GmbH

(Sprawa C-581/21 P)

(2021/C 462/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ryanair DAC, Laudamotion GmbH (przedstawiciele: E. Vahida, avocat, S. Rating, abogado, i I.-G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku.
- Przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.
- Zastrzeżenie, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą dwa zarzuty.

Sąd naruszył prawo Unii i przeinaczył okoliczności faktyczne, (1) uznając, że pierwszeństwo rozporządzenia w sprawie przydzielania czasu na start lub lądowanie ⁽¹⁾ jest istotne dla ustalenia, czy zasady podziału ruchu lotniczego ⁽²⁾ pociągają za sobą środki wykonawcze, oraz (2) nie uwzględniając normalnego przebiegu zdarzeń przy ustalaniu sztucznego charakteru wniosku wnoszących odwołanie o przyjęcie środka wykonawczego przez koordynatora przydziału czasu na start lub lądowanie.

Ponadto wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd nie uzasadnił swoich ustaleń zawartych w zaskarżonym postanowieniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. 1993, L 14, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1585 z dnia 24 września 2019 r. w sprawie ustanowienia zasad podziału ruchu lotniczego na podstawie art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w odniesieniu do portów lotniczych Amsterdam-Schiphol i Amsterdam-Lelystad (Dz.U. 2019, L 246, s. 24).